

Deklarace Sudetoněmecké mládeže 2015

V roce 2015 si Evropa připomíná výročí mnoha událostí, které nadobro změnilly její tvář. Osvobození kontinentu od nacistického teroru před 70 lety znamenalo pro mnohé začátek nového života ve svobodě. Zároveň tím však započalo i systematické vyhánění milionů osob z jejich dosavadních domovů. Tzv. odsun sudetských Němců z Čech a Moravy, stejně jako útěk a vyhnání německého obyvatelstva z dalších zemí, které se ocitly pod sovětskou nadvládou, nebyly zdaleka prvními akcemi svého druhu, pro něž se později vzhledem k jejich nelidskému charakteru vžilo označení *etnické čistky*. A tak si letos připomínáme také stoleté výročí masového vyvražďování a přesídlování Arménců v Osmanské říši, které bylo s plnou historickou a politickou legitimací mnoha státy a jejich vládami označeno za *genocidu*.

Osud Arménců není ani první svého druhu. Světové dějiny zažily pošlapávání práva na vlast již nesčetněkrát – a bohužel jsme jej svědky dodnes. Statistika OSN zaznamenala v roce 2014 rekordní počty uprchlíků. A prognózy pro rok 2015 přinášejí hodnoty ještě vyšší. V Sýrii, Iráku, Eritreji, Kongu a dalších státech po celém světě dochází denodenně k vyhánění s cílem přizpůsobit realitu politickým požadavkům. Skutečností, že se nejedná pouze o fenomén vzdálených kontinentů, si je jistě dobře vědom letošní laureát Karlovy ceny Dr. Valentin Inzko. Jako vysoký představitel OSN pro Bosnu a Hercegovinu a velvyslanec Rakouska v Sarajevu zažil z bezprostřední blízkosti, jaké následky přináší touha po moci, válka a vyřazování celých vrstev obyvatelstva z podílu na společnosti.

Ačkoli lidská práva byla poprvé sepsána teprve během Velké francouzské revoluce, platila odjakživa a je nutné se o ně nadále a stále znova zasazovat dnes i v budoucnosti. Planých důvodů k vyřazování lidí ze společnosti, jejich odstraňování či vyhánění se vždy najde dost. Ale ani mateřský jazyk, ani vyznání, barva kůže či sexuální orientace nesmí být motivem takového neospravedlnitelného počínání. Od vyhnání sudetských Němců z českých zemí se Sudetoněmecká mládež (SdJ) zasazuje o dodržování lidských práv a o mírové soužití národů. Na základě otevřenosti, tolerance a striktního odmítání principu kolektivní viny se SdJ dlouhodobě snaží navazovat kontakt s mladými lidmi z obou stran hranice. Proto jsme hrdí na to, že se DJO jakožto zastřešující organizace mládežnických spolků vyhnaneckých svazů otevřela také svépomocným organizacím migrantů. Jsme přesvědčeni o tom, že naše zastřešující organizace DJO je tím pravým místem pro skupiny, které napomáhají mladým běžencům z dnešních uprchlických oblastí najít v Německu nový domov. Z vlastních dějin je nám totiž dobře známo, jak obtížné je začínat po všech otřesných zážitcích a zkušenostech život nanovo – v cizí zemi, daleko od někdejší vlasti. Jako příklad za všechny uveďme ty zástupce, kteří se zúčastnili letošního diskusního panelu SdJ: kurdská organizace mládeže Komciwan, Asyrská mládež střední Evropy a Amaro Drom, organizace mladých Romů a Sintů v Německu. V této souvislosti žádáme

všechny sudetské Němce, aby i dnes předávali své zážitky ze své ztracené vlasti a zkušenosti s novým začátkem v Německu budoucím generacím. Společný osud s dnešními uprchlíky a utečenci je základem, na němž je nutno požadovat celosvětové dodržování lidských práv a začínat znovu život imigrantů v jejich nových domovech. I sudetští Němci byli po roce 1945 přijímáni s nedůvěrou a předsudky. Jejich přínos kultuře, mentalitě a v neposlední řadě i hospodářské inovaci německé společnosti je dnes nezpochybnitelný. Lidé, kteří se dnes nacházejí na vynuceném útěku do Německa, se musí setkat s ochranou a podporou – ať ještě ve svém původním domově, v životunebezpečných skořápkách ve Středozezemním moři či přímo zde.

Právě v této souvislosti je SdJ bohužel svědkem toho, jak si pochybné organizace hledají u německých vyhnanců přátele a snaží se zneužít osud 14 milionů německých obětí netolerance, nacismu a principu kolektivní viny pro své osobní cíle. Uprchlík zůstává uprchlíkem, vyhnanec vyhnancem, ať před 70 lety či dnes, ať je to Němec, Kurd, Asyřan, Lybijec či Rom. Sudetští Němci si získali během posledních 70 let renomé a respekt jako experti na lidská práva a integraci do nové vlasti – a tuto cestu nesmějí opustit. My ze Sudetoněmecké mládeže – mládeže pro střední Evropu jsme nadále plně připraveni k tomuto dobrému jménu přispívat. Majíce na paměti duchovní dědictví našich prarodiců a předků, kteří nám do vínku dali staré české a moravské ctnosti opravdovosti, nasazení a nenucenosti, budeme se angažovat dále. SdJ přesně ví odkud pochází, kde stojí dnes a kam směřuje. A za to, že nás na této naší cestě už více než 65 let tak silně podporuje, za to chceme na tomto místě z celého srdce poděkovat.